

**Direcció de Serveis a les Persones i al Territori
Districte de l'Eixample**

València, 307 3a planta
08009 Barcelona
Telèfon 932 916 260
Fax 932 916 201
www.bcn.cat/eixample

Acta del Consell de Barri del Fort Pienc

Data: 20 de febrer de 2018.
Lloc: Centre Cívic Ateneu Fort Pienc. Sala d'actes.
Hora: 19:05 h.

Ordre del dia:

1. Informacions diverses:
  - Espai Públic: Obres Alí Bei – Ribes – Sicília.
  - Transformadors.
  - Habitatges Alí Bei 100-102.
  - CAP Nàpols – Gran Via.
  - Àrea de gossos parc de l'Estació del Nord.
2. Institut Angeleta Ferrer.
3. Centre de dia Dar Chabab.
4. Torn obert de paraules.

Presideixen la Taula:

Sr. Jordi Matas, Conseller del Districte.
Sr. Jordi Torrades, Gerent del Districte.

Sr. Jordi Matas

Bona tarda a totes i tots, són les 19:05 h, a més a més avui moltes de vosaltres heu sigut puntuals, per tant, la resta de gent que pugui anar arribant ja s'anirà incorporant.

Primer de tot em presento: soc el Jordi Matas, conseller d'aquí, del Districte de l'Eixample, i avui excuso tant el regidor Gerardo Pisarello, que no ens podrà acompanyar, com el conseller Javier Dabbah, que fins ara havia estat portant el barri del Fort Pienc i, per temes propis —està en procés de fer un relleu a una altra companya—, per tant, avui m'ha demanat que us digui que s'ho ha passat molt bé durant tots aquests mesos aquí, al barri del Fort Pienc, però que a partir d'ara seguirà la tasca una altra persona.

Faig una prèvia, perquè alguna persona m'ho ha comentat. Tenim un ordre del dia concret, que fixem a les comissions de seguiment del consell de barri, on diverses de vosaltres participeu en qualitat

d'entitats, AMPA, d'aquí, de l'associació de veïns, diferents entitats del barri, i vam fer una proposta, perquè com que des del juny del 2017 no ens trobàvem el Consell de Barri del Fort Pienc, la proposta va ser: fem una mica de repàs i de seguiment dels diferents temes que tenim en marxa.

I llavors la proposta és que, aproximadament, tampoc no cal que siguem molt estrictes, la primera mitja hora la dedicariem a les informacions diverses; després dedicariem uns vint minuts, si hi ha interès, al tema de l'Institut Angeleta Ferrer i, per acabar, mitja hora sobre el tema del centre de dia de Dar Chabab, avui ens acompanya l'Oriol Janer, el director d'aquest centre per a joves que s'ha obert aquí, a la carretera de Ribes. I llavors, després, hi ha el quart punt, que hi ha un torn obert de paraules. Per tant, si hi ha hagut temes que no han sortit en la discussió dels tres punts anteriors, teniu els últims vint minuts abans de les 21 h, que els dedicariem a aquests temes diversos.

M'acompanya el gerent del districte, el Jordi Torrades, per si surt qualsevol cosa així, més tècnica, que també pugui aportar la seva visió.

Començaríem amb les informacions diverses. Bàsicament fan referència tant a obra pública com a equipaments que tenim en marxa aquí, al barri del Fort Pienc. Sí que vull explicar que la setmana passada va passar per Comissió de Govern l'aprovació inicial d'un pla especial urbanístic per generar nous solars de titularitat pública en el districte de l'Eixample, crec que és un tema que s'havia comentat en aquest consell de barri en algun moment.

Fa un any, el districte de l'Eixample, amb Ecologia Urbana, va fer una suspensió de llicències en deu solars al districte. Coneixeu la complicada situació a l'hora d'aconseguir nous solars per a equipaments que són necessaris per al districte de l'Eixample. En general tenim una dotació molt per sota de la mitjana de la ciutat, ja que, justament, la trama urbana està molt acabada i, per tant, cada equipament que es rasca és molt important.

El que s'ha aprovat inicialment, i que ara falta que tingui el suport d'una majoria dels grups en el Ple, és l'opció de passar unes quantes parcel·les de titularitat privada, però que són per a equipament, a titularitat pública. Una d'elles és aquí, al barri del Fort Pienc, i és una de les peces a l'illa de Clotilde Cerdà, que passaria a complementar el futur institut Angeleta Ferrer. Després en parlarem més àmpliament.

Sobre el tema d'espai públic, simplement fer referència a les obres de la plaça. Algú ja ha comentat que vol fer esment a això. Quan acabem obrim un torn de paraules i cadascú pot fer les seves aportacions. Bàsicament es va sobre calendari, per tant, el juliol del 2018 haurien d'estar acabades les obres.

Al parc de l'Estació del Nord està previst fer un canvi dels jocs infantils, de la zona de sota, passat el pont de Sardenya, cap a la zona de la piràmide, per entendre'ns.

Després hi ha els habitatges d'Alí Bei, que ja vam informar fa un parell de plenaris que s'havien aturat les obres als habitatges d'aquí, del carrer Alí Bei, i que ara el mes de març es reinicien després d'haver..., bé, sabeu que l'empresa va fer suspensió de pagaments i, per tant, aquí vam entrar a haver de tornar a licitar el procés fins a tenir una nova empresa que ara els acabarà.

En el marc dels habitatges, sí que volem complementar-ho amb tot l'esforç i la importància que li estem donant aquí, des del districte de l'Eixample. És veritat que les principals afectacions o les més visibles són en finques de propietat vertical, de les quals no tenim tantes situades al barri del Fort Pienc. I, per tant, aquí pot ser que ens costi més visibilitzar aquesta problemàtica, tot i que no vol dir que no hi sigui. És a dir, pot ser que aquest acabament de tots els contractes de lloguer que la LAU permetia que només fossin de tres anys i que durant aquest 2018 i principis de 2019 acabaran pràcticament tots els contractes ja, la primera tongada a tres anys, en un context on, per part de qui lloga els pisos, hi ha un intent d'apujar aquests preus, doncs això passa a ser una preocupació màxima.

Amb tot això, s'estan fent esforços per part de l'Ajuntament, tant per accelerar les promocions que ja tiraven endavant des del mateix Pla d'habitatge, però també amb noves oportunitats, com poden ser el programa «A prop». El programa «A prop», no sé si ho heu sentit a les notícies, però és aquesta possibilitat d'acabar d'exhaurir la volumetria construïble aquí, en aquest cas a l'Eixample, amb mòduls prefabricats per a pisos d'emergència. És a dir, no són pisos on la gent s'ha de quedar a viure, sinó que són pisos que ens permeten, en moments d'emergència habitacional, que durant unes setmanes o uns mesos algú pot necessitar un pis de transició fins a tenir el seu pis definitiu, doncs poder utilitzar aquests pisos. I una altra varietat serien els ATRI (allotjaments temporals de repoblament inclusiu), aquests sí que complint amb totes les condicions d'habitabilitat, ja per temes més d'habitatge dotacional o més permanents.

Després, un altre tema que preocupava la comissió de seguiment era en quina situació estava el CAP Nàpols i, de fet, està en la mateixa situació que ja vam informar l'última vegada, però ho recordem. El CAP Nàpols està inclòs en el Pla d'equipaments de salut 2016-2025. Tots els temes tant de salut com d'educació recordem que formen part d'aquest consorci que l'Ajuntament comparteix amb la Generalitat.

I aquí aprofito per dir que la Generalitat està en la situació que està, amb el 155, que denunciem, una vegada més, i la necessitat de formar govern per tal de poder desencallar i desplegar tota la capacitat pel que fa a equipaments, sobretot sanitaris i educatius, que, en part, també es poden veure obstaculitzats per aquest 155. És a dir, el 155 també ens afecta en el nostre dia a dia a la nostra ciutat.

El CAP preveia dues plantes, que sumaven uns 1.800 m². No tenen un calendari definit, tot i que ja s'està redactant el pla funcional perquè l'aprovi el CatSalut. I, paral·lelament, hi ha la discussió de què es fa amb les quatre plantes restants que estan planificades com a equipament, però que en algun moment s'ha apuntat la idea també que poguessin anar a habitatges. Si fos el cas que anessin a habitatges, necessitarien una modificació del Pla general metropolitana.

I sobre un altre tema que ha preocupat el barri i que s'ha defensat des de diverses famílies ha sigut incloure-hi la pediatria. Des del Districte i l'Ajuntament exercirem el 40% que tenim dins d'aquest Consorci de Salut per defensar que aquesta pediatria hauria d'estar en aquest CAP al carrer Nàpols i no dispersa entre els diferents CAP, com està ara mateix, o a Sant Pau, com es proposava inicialment. I per a això falta el vistiplau, l'acord de l'ICS, de l'Institut Català de la Salut.

I sobre l'àrea de gossos del parc de l'Estació del Nord, bé, m'ho he saltat abans, està agendat ja el canvi dels jocs infantils, però encara no la construcció de l'àrea de gossos de l'estació.

I Transformadors, es va sobre calendari d'obres i, per tant, per poder acabar a finals de gener, principis de febrer del 2019. I s'han fet les primeres sessions per cohesionar un possible grup que pugui començar a preparar un projecte de gestió de l'espai dins dels marcs que el procés participatiu que vam fer aquí, al Fort Pienc, van marcar.

La propera trobada d'aquest grup la tenim dimarts vinent. O sigui que a partir de dimarts vinent entenc que també podrem avançar una mica més en el tema de com avança el projecte dins de Transformadors. De totes maneres, tenim tot aquest any per acabar de fer aquest projecte i poder-lo posar en marxa de cara al febrer de 2019.

I crec que no m'he deixat res. Per tant, obriríem un primer torn de paraules. Si podem fer paraules el més ajustades al temps possible, podem permetre que més persones puguin intervenir.

Sr. Toni Estopiñà

Els recordo, si us plau, que, perquè el seu nom pugui constar a l'acta de la sessió, es presentin amb veu clara, tan clara com sigui possible, perquè en puguem prendre nota, abans de fer la seva intervenció.

Gràcies.

Sra. Josefina Rubí

Josefina Rubí, soc del barri. Una pregunta: ja que teniu un espai públic per agafar, suposo que el primer que fareu serà fer un menjador per a tota aquesta pobra gent que cada dos, tres dies de la setmana estan a l'Estació del Nord i els donen el menjar com si fossin, no ho sé, els gossets que hi ha al parc.

Crec que s'hauria de fer un menjador o alguna cosa per acollir aquesta pobra gent. Abans eren pocs, ara són ja moltíssims. No sé si ho teniu present, no sé quina ONG és, si Sant Egidi o qui sigui. Vau dir que estàveu en contacte amb ells, però s'hauria de fer alguna cosa amb aquesta situació. Perquè, a més, són gent que venen de tot Barcelona, no són gent del barri. O sigui, són gent molt desemparada de tot arreu. Jo crec que amb això hi hauria d'haver alguna cosa.

Sr. Oriol Gala

Bona tarda. Em dic Oriol Gala. Tenia dues preguntes. Una mig s'ha fet, la senyora, el que acaba de dir. Una era aquest tema, que ve, d'alguna manera, la segona pregunta que anava a fer.

A veure, el que ha dit aquesta senyora és cert, perquè tenim una problemàtica bastant greu relatiu als indigents que ens estan venint de tot Barcelona aquí, amb la qual cosa aquestes persones entenc que necessiten un lloc on els han d'atendre, perquè és humà, però ens està afectant al nostre barri d'una manera, vaja, ja especial, molt especial, per no dir una altra paraula més forta.

Fins a tal punt que se'ls dona menjar, cosa que em sembla molt bé, a part que necessitarien un lloc adequat i no aquí al barri, perquè aquest no és el punt, sinó que després es queden aquí a fer pipí i a fer caca, a fer, en fi, totes les seves necessitats aquí al barri, que no es pot ni sortir aquí al Mercadona de la pudor que fa. I aleshores es queden, a l'estiu ja dormen tots per aquí estirats i aquí *viva la Pepa*, i aquí ningú fa absolutament res. De tant en tant es crida la Guàrdia Urbana, venen els ho diuen i aquí queda. Això és el punt A de la pregunta, que més o menys aquesta senyora molt bé ha dit, i jo vull rematar veient la problemàtica que estem tenint.

I la segona és la quantitat de persones indesitjables que tenim aquí. Jo soc d'aquí, del barri, des de fa moltíssims anys, però moltíssims, i el que s'ha vist ara jo no ho he vist. O sigui, a les nits hi ha motos, romanesos que hi ha aquí fora són delinqüents, persones que fa por sortir a la nit; tinc una filla que ve de nit i llavors l'he d'anar a buscar, perquè té por, que això no s'ha vist mai a la vida.

Tenim una problemàtica de gent que, si sortim ara mateix, convido a qui vulgui sortir, veuran quins personatges tenim aquí fora, amb la qual cosa ningú fa absolutament res per treure'ls. I fa molt de temps que estem així. Molta obra pública, tot és molt maco, el col·legi, tot això és molt bonic i són paraules maques, però aquí el que volem són resultats de perillositat que tenim aquí, ja de delinqüència, perquè el que hi ha és delinqüència.

Ens hem trobat, com no fa gaire, i algú si és del barri ho ha sentit, una sèrie de senyors que se'ls diuen «fatxes», aquí sortint a les tres del matí, a les dues, pujant a sobre els cotxes i cridant «Viva España». Vull dir, això no és gaire normal. I aquí no s'ha fet res. I no ha sigut un dia, sinó que han sigut uns quants.

I les bronques que estem tenint aquí a les nits, ja és un escàndol, que es barallen entre ells, entre els mateixos personatges, siguin indigents, que no ho sabem, o delinqüents, perquè no deixen de ser delinqüents. L'altre dia li van robar a una noia una cosa. Jo soc un professional de la seguretat i sé de què va el tema. I sé que parlo amb consciència del que estic veient. I el que no puc fer és baixar jo sol i enfrontar-me a quatre païos perquè tindrè problemes.

Per tant, aquí ningú està fent el que li pertoca, que és anar als polítics, pocs que tenim en aquests moments, desgraciadament, o anar a algun tipus de lloc on es pugui resoldre aquest tema però ja. O sigui, tot el que tenim plantejat avui aquí, que em sembla molt oportú i bé, però aquesta problemàtica que estic exposant crec que és summament important per la perillositat que estem tenint al barri dia a dia.

Abans-d'ahir, a una noia, passant per aquí, allà fora, li van arrencar la bossa. I uns crits que hi havia aquí... Va venir la Guàrdia Urbana i ni tan sols sé si el van trobar i això va ser abans-d'ahir. O sigui, no estem parlant de coses puntuals, que poden passar a qualsevol barri, estem parlant d'una problemàtica greu, molt greu.

I si m'estic equivocant en tota aquesta dissertació, si us plau, que algú s'aixequi i em digui que estic totalment equivocat i em retiraré. És així, l'únic que puc dir. Si no és això, doncs, prengueu nota perquè, si avui soc aquí jo, és precisament per això.

Sr. Jordi Matas

Per tant, la pregunta és què es pot fer en l'àmbit de la seguretat a l'entorn d'aquí, de la plaça de l'Estació del Nord.

Sr. Oriol Gala

D'entrada, el primer que s'ha de fer és anar a parlar amb l'Ajuntament adient, que porti la gestió del barri. Jo no sé qui porta el barri amb tot aquest funcionament intern vostre, jo no ho sé. El que sí que sé és que hi ha d'haver unes persones, que sou vosaltres, advocats o persones que tinguin un poder, diguéssim, administratiu que es puguin presentar a l'Ajuntament adequat, adient, on vosaltres habitualment us presenteu, i dia sí i dia també...

Sr. Jordi Matas

L'Ajuntament el representem nosaltres.

Sr. Oriol Gala

Doncs si ens representeu vosaltres, fantàstic. Doncs parlem amb qui hàgiu de parlar dels vostres caps, amb les persones d'aquí, de Fort Pienc, que estem fent una queixa greu de la problemàtica delinqüent que hi ha aquí, real. Us convido a sortir aquí a fora ara mateix, qui vulgui. Qui vulgui sortir, pot sortir ara. Veureu qui hi ha aquí fora.

Sr. Jordi Matas

Tots hem entrat per la mateixa porta.

Sr. Oriol Gala

Doncs, m'enteneu. L'expressió és que tots tenim una preocupació molt gran amb aquest tema i llavors feu el que hàgiu de fer. Perdoneu la dissertació, però és que...

Sr. Jordi Matas

Tot i que hem d'intentar ser una mica més breus, perquè, si no...

Sr. Oriol Gala

És el que jo volia dir i quedar-me una mica descansat pel que fa a aquest tema.

Gràcies a tots. Perdoneu si m'he estès una mica.

Sra. Montse Benito

Hola, bona nit. El meu nom és Montse Benito i volia saber, per al projecte de Transformadors, que s'ha estat dissenyant el projecte, si s'han previst quins serveis es donaran als joves amb discapacitat del barri.

No he vingut mai a cap altra reunió, no sé com està el projecte de Transformadors, però a veure si dintre de tot el que s'està pensant, s'està pensant també en els joves amb discapacitat del barri.

Gràcies.

Contesteu o no? No ho sé.

Sr. Jordi Matas

Sí, sí, contestarem, però fem una roda. Si no, no acabem. Fem unes quantes preguntes o intervencions i llavors després fem un torn de respostes.

Sr. Josep Bel

Bona nit, Josep Bel. El grup que ens estem reunint de set entitats per fer el projecte del que volem als Transformadors, està obert. Si hi ha algú que té interès per algun tema cultural o alguna activitat, perquè venen AMPA, ve el món veïnal, ve una entitat de refugiats, ve una associació de veïns, venen una sèrie d'entitats i, entre tots ho arreglarem.

Ara, la pregunta és: hem demanat una reunió amb l'arquitecte i amb el Districte específica amb aquest grup de treball dels veïns de les entitats que estem preparant això dels Transformadors, si hi podem posar data ja o encara no n'hi ha.

Sr. Toni Estopiñà

27. Es va dir dimarts que ve.

Sra. Marta Pujol

Gràcies.

Marta Pujol. Volia fer menció, per una altra banda, donar suport a tot el que ha dit el nostre veí, hi estic completament d'acord. Una mica barregem el que és el menjador social, com també diu bé la veïna, és per respecte també a la persona, que se li està donant de menjar com un gos, és cert. Aquestes persones també fan, com tots nosaltres, tothom fem pipí i caca, i això no ho tenen resolt tampoc.

Això genera un efecte reclam, de crida, que en aquest barri s'hi val tot: s'hi val a venir a dinar gratis, s'hi val a sopar i després tenen llit i refugi. Això, d'alguna manera, parlar amb l'associació que els ho dona, que està portant tot això, que no ho tenen gens gestionat. Jo vaig parlar amb la que ho porta i no saben com sortir-se'n, amb l'excusa que ells ho fan tot molt bé, tenen una medalla posada i això també seria molt discutible.

Està generant problemes tant al meu habitatge, que està just a la línia. També es podria col·locar, en comptes de *vado permanente*, *váter permanente*, vull dir, perquè patim les conseqüències de tots aquests pipís i baralles i robatoris.

Després també voldria dir que, precisament, en el tros on visc, que és el tram del carrer Sardenya entre Ausiàs Marc i Alí Bei, s'està convertint en un cul-de-sac, perquè estem patint la foscor que genera ser final de carrer i estar a tocar de l'Estació del Nord, on també hi ha una delinqüència coneguda, el menjador social i ara la cirereta del pastís és que ens tanquen el tram de Sicília que ens donava sortida.

Es dona el cas que en el nostre tram de carrer l'únic habitatge que té pati de sortida és la nostra finca, és l'única que hi ha. D'acord que hem d'utilitzar el transport públic i això estarà molt bonic, ens han col·locat els carrils bici, han reduït els aparcaments, la zona blava i verda, fantàstic, no sé per què, però, bé.

I la gran solució ha estat donar aparcament de la nit de divendres fins al matí de dilluns, estrènyer el carrer Sardenya a un sol carril, on passen tots els autobusos del món i que genera cues i, quan hi ha cues, els senyors dels autobusos es dediquen a tocar el clàxon. Això no sabeu el perjudici que és. És horrorós, és un problema. S'hauria d'advertir que, allà, prohibir el clàxon, com una zona hospitalària, gairebé. Perquè és un greu problema que també ens genera de tranquil·litat als veïns. Els autocars arriben a les dues de la matinada, surten a les 6 h del matí, o a les 5 h, i allà tothom toca el clàxon. Un problema més.

El fet que ens tanquin el tram ens afecta moltíssim, perquè jo, sortint de casa meua, per poder accedir a l'Hospital de Sant Pau, que per qüestions X hi he d'anar molt sovint, he de fer la volta i me n'he d'anar cinc carrers avall o quatre carrers a mà dreta, puc escollir. En tancar Sicília, que és un carrer obert, ens estan tancant, ens estan creant un cul-de-sac en aquest tram de carrer i és una tragèdia, és una problemàtica més.

És a dir, tenim un menjador social que no està ben gestionat, tenim un problema de crida social, tenim una delinqüència coneguda, que com bé ha dit el veí és un greu problema, cada cop més. Jo també tinc filles que no baixen ni amb el 54 al final, perquè és un perill, perquè tenen por, que aquesta gent tenen gana de menjar i de tot.

I, sobretot això, és a dir, el tancar, crear aquesta illa verda que es pretén, l'impacte ecològic dintre de l'ambient deu ser mínim, el tancar aquest tram. És que segur que no influeix que passi el trànsit. En passar el trànsit, genera moviment. I això penso que és bo. Els culs-de-sac..., poden quedar molt bonics, aquests parcs, però generen un cul-de-sac.

I ho aprofito: les rajoles del carrer de totes les obres noves que fan, si han de fer-les com està fet Fort Pienc, si està fet com es va fer el carrer Marina, que s'ho estalviïn, perquè tot són caigudes. Això també seria bo que en fessin un bon repàs els d'Urbanisme.

Sra. Charo Martínez

Charo Martínez, d'Eixample Sostenible. Em sembla perfecta l'exposició que ha fet aquest senyor sobre la indigència en aquest moment. És molt fort. A la placeta que hi ha al carrer Alí Bei entre Bailèn i Girona és increïble, des de fa molts mesos, la quantitat d'indigència que hi ha. A més, jo tinc la paciència de parlar amb ells, és a dir, jo parlo amb ells, i el que els demano almenys és que al matí, quan se'n vagin, perquè se'n van, ho deixen tot allà: cartrons, matalassos, porqueria, pipís, caques, és a dir, no es pot aguantar.

Si us plau, els Serveis Socials haurien d'aconseguir que això no passés, perquè la resposta que et donen és que no volen anar a dormir. No volen anar a dormir, però no es poden quedar al mig del carrer. No pot ser. És a dir, jo no sé si teniu alguna cosa pensada o parlar amb els Serveis Socials, però els veïns no ho volem, això. Ens fa pena la indigència, indiscutiblement, però la solució no és que estiguin al carrer, impossible.

I, d'altra banda, al passeig de Sant Joan, des de plaça Tetuan fins a l'Arc de Triomf, hi ha molt incivisme últimament. La gent deixa tots els papers, deixa les motos, deixa les bicicletes, es pixen o es fan caques, es fa de tot, i no hi ha manera de solucionar-ho. Per tant, demano una mica de vigilància en aquest aspecte. Però, sobretot, la indigència, si us plau.

Sra. Mercè Serra

Bona tarda, soc Mercè Serra.

Jo només els vull explicar, sobretot al Sr. Jordi Matas, ja que se m'ha presentat com a màxim responsable d'aquí, que, si us plau, ja que fan carrils bici, que posin normes per a les bicicletes.

En primer lloc, és que va tots amb jaquetes fosques, no es veuen a la nit. Si hi ha un accident, ningú se'n fa responsable. Que algú es recordi de la Sra. Muriel i, com ella, molts accidentats. També els demano que portin matrícula, que portin una armilla reflectant, que portin llums i, naturalment, una assegurança, com tenim tots els cotxes. Si us plau, que ho regulin. Ja que fan tants carrils bici, per favor, que tinguin les seves normes, com en tenim tots els cotxes, totes les motos.

Ja no li dic el casc, miri, si es foten un cop, millor per als que facin trasplantament, perquè així van acabar les motos.

No, no se'n riguin, no. És molt seriós, això, no se'n riguin, per favor. Jo ja no dic res del casc, però que portin armilles reflectants, que no es veuen; porten jaquetes negres, no es veuen a la nit. Circulen per tot Barcelona. Si volen, que portin casc. Però que estigui tot obligatori, perquè, sap vostè?, a mi m'han dit: «Idiota, que no veus que vas pel carril bici?» i jo he dit: «Tu ets una mal educada perquè vas contra direcció.» Si posen policia secreta per agafar els lladres, que també en posin per multar les bicicletes que van contra direcció, si us plau.

No em vull allargar més. Tot el que han exposat primer està molt bé.

Sr. Jordi Matas

Moltes gràcies.

Demanaaria, per tenir temps per a tots els punts, que recollim les paraules de qui vulgui intervenir i tancaríem el torn.

Sr. Pere López

Hola, bona nit.

Només insistir i donar una mica més d'informació sobre el tema aquest de la indigència, que realment és greu en el barri, hi ha un altre focus també a Padilla, Diputació i Diagonal.

Sr. Toni Estopiñà

El seu nom, si us plau.

Sr. Pere López

Pere López.

Que fa, jo diria, anys que existeix i, que la configuració urbana del barri, que té molts espais, diguem-ne sense habitatge o amb espais sense acabar, tenim Glòries, etcètera, fomenta tot això.

Hi ha una altra colònia aquí, al carrer Castillejos, on hi havia abans l'escola dels Encants, aquells habitatges que encara queden allà, que en part estan ocupades i, tot el voltant de Glòries, el carrer Cartagena i Dos de Maig, hi ha illes de barraquisme que s'ha vist darrerament. Vull dir que penso que això us ho hauríeu de plantejar com una cosa especial per intervenir-hi. No es pot continuar deixant-ho pensant que se solucionarà sol.

I després m'ha estranyat, quan vaig veure el cartell de la convocatòria, que no hi ha cap menció al tema dels túnels de Glòries. No sé per quina raó no està col·locat, però si ens podeu dir en quin estat està el tema, doncs us ho agrairia.

Sra. Gisela Boronat

Hola, soc Gisela Boronat, de l'Associació de Veïns Fort Pienc.

Només volia comentar-li a la senyora que parlava del cul-de-sac de Sardenya que des de l'associació hem demanat al Districte que el carrer Alí Bei sigui de dues direccions, precisament per estalviar el fet d'haver d'anar fins al carrer Roger de Flor per poder pujar, o sigui, anar en direcció Tibidabo.

Llavors, en una reunió que vam tenir vam fer la proposta de demanar que el carrer pogués ser de dues direccions perquè no s'hagués d'anar, o sigui, en estar al carrer Sicília, no s'hagués d'anar fins a Roger de Flor. Jo no sé si des del Districte ho heu previst. Nosaltres vam fer la proposta. Gràcies.

Sra. Ascen Mallén

Hola a todos, soy Ascen Mallén de la Asociación de Vecinos de Fort Pienc. Entonces yo quería comentar sobre las cenas que se dan aquí. Y me consta que la Guardia Urbana les ha ofrecido en muchos casos que las pudieran dar allí, a cubierto, donde están ellos. Se ve que lo han rechazado, no han querido ir nunca.

Y luego, otro tema, el de los perros de la Estación del Norte, que, claro, se hizo una inversión allí en arreglar aquello un poco, hubo unos informadores que explicaban que los perros juegan abajo y toda la historia y, al cabo de dos días, continúa exactamente igual: en las calles los pipís sin recoger..., es una vergüenza. Los pipís, las cacas, un olor que en ningún país de Europa pasa lo que pasa aquí.

Ayer vi a un chico con una botella que tiraba después de hacer pipí el perro y me dieron ganas de ir a darle un abrazo, porque digo: Bueno, esto no se ve en ningún sitio. Entonces a ver la normativa, si hay normativa, si no hay normativa, si se hace cumplir, si no se hace cumplir y a ver un poco que pongan un poco de orden. Gracias.

Sra. Pilar Oliveira

Hola, bona tarda, em dic Pilar Oliveira i és sobre els gossos al parc. És que jo, per exemple, que vaig amb cadira de rodes, jo soc una persona que sí que deixa anar els gossos a dins del parc, perquè considero que els gossos tenen dret també a córrer una mica. Allà el pipican que hi ha és molt petit i és molt brut. I el parc aquell..., hi ha molts parcs aquí a Barcelona i hi ha dos parcs aquí molt junts, i això que no puguin córrer els gossos i hagin d'anar lligats considero que és una mica inhumà.

I la proposta que s'ha fet aquí sempre que al parc hagin d'anar lligats els gossos perquè no puguin córrer, considero que és una mica massa. I jo proposo que, almenys en aquest parc, els gossos puguin anar deslligats i almenys puguin jugar. Perquè, o arreglen aquest parc de tal manera que a la meitat puguin anar els gossos deslligats i puguin jugar, i l'altra meitat, doncs, bé, que hagin d'anar lligats.

Però que tal com està aquest parc, no pot ser que hi hagi només un tros de pipican, que és una merda de pipican, el que dona a l'estació, que allà, amb la quantitat de gossos que hi ha, no es poden ficar dintre d'aquest pipican. I a la part de baix no hi ha llum, és tot fosc. I no poden estar els gossos a baix, perquè ara a l'hivern no hi ha gens de llum i els gossos han d'estar a dalt.

Sr. Jordi Matas

Gràcies.

Sra. Núria Franquès

Perdó, la darrera.

Em dic Núria Franquès i jo volia fer una proposta davant de totes les inquietuds que hi ha al barri. És esponjar una mica la nostra situació. M'explicaré.

Barcelona és molt gran, l'àrea metropolitana és molt gran, però sembla que aquest barri està concentrant l'acollida de gent sense sostre. Em sembla molt bé, l'acollida, però podrien dispersar-la. És a dir, per què hem de concentrar-la tota en aquest barri? Jo pregunto per què a les Corts no ens trobem una situació d'aquest tipus, per què a Pedralbes no ens trobem una situació d'aquest tipus, per què ho hem de concentrar tot aquí?

En el mateix sentit, volia comentar també, per exemple, el tema del transport col·lectiu, com els autocars. Jo vaig a favor del transport col·lectiu i no particular, però per què hem de concentrar tots els autocars aquí? D'alguna manera, aquí hi ha veïns i podríem, d'alguna manera, la problemàtica dispersar-la en altres àrees com s'està fent en altres països. Gràcies.

Sr. Jordi Matas

En general, respecte de tot el tema de la indigència i la inseguretat, més enllà que discutim l'eficàcia o no d'allò que s'estigui fent, crec que no ens diríem la veritat si ens diem que no s'està fent res. És a dir, s'ha tractat aquí, al consell de barri, diverses vegades. Moltes de les coses, segurament l'associació de veïns en té més coneixement, és veritat que a vegades s'intenten coses i algunes surten millor que d'altres.

Pel que fa al menjador, s'ha parlat moltíssimes vegades amb les persones que donen aquests menjars. Per tant, no és que no s'hagi fet res, sinó que costa obtenir uns resultats visibles pel que fa a les persones que viu en aquest entorn. Com que hi ha hagut una taula específica justament per tractar aquest tema, quan acabi el gerent, explicarem les últimes novetats en aquest tema.

Sobre la pregunta de si hi havia pensats serveis específics per a joves amb discapacitat del barri a dins de Transformadors. No està pensat. Sí que és veritat que a tots els equipaments que estem pensant de forma transversal es posa aquesta mirada de la diversitat funcional i que, per tant, puguin tenir un espai. Ja s'ha ofert que hi havia aquest grup que és molt obert i, per tant, totes les aportacions seran benvingudes, però és veritat que no hi ha un focus específic. Quan parlem d'adolescents, entenem que hem de poder facilitar que aquestes activitats siguin per a tots els adolescents, amb diversitat funcional o no.

Sobre la trobada del grup de Transformadors amb arquitectes i altres, està programada per al proper dimarts, 27 de febrer, a les 19 h de la tarda, per tant, sí que la tenim, aquí mateix.

Referent al tema del menjador, que genera aquest efecte crida, una de les coses era sobre el tancament de Sicília i la proposta d'obrir Alí Bei en dues direccions. Entenc que la proposta d'obrir Alí Bei en dues direccions en aquest sentit sí que ens pot permetre que alguns autocars no entrin cap a l'interior del barri, però no sé si ens soluciona la problemàtica que plantejava ella, que la gent que té el pàrquing a carretera de Ribes, per entendre'ns, igualment ha de seguir la carretera de Ribes fins a baix, perquè les dues direccions d'Alí Bei jo entenc que eren fins a l'entrada de l'estació.

Sra. Marta Pujol

A mi sí, sí que ho resol, en el meu cas sí.

Sr. Jordi Matas

La proposta aquesta està en estudi per part de Mobilitat, no és un tema que portem directament des del Districte, però sí que l'hem canalitzat i en el seu moment s'haurà de poder veure quines opcions hi ha.

El tancament de Sicília no és per generar un cul-de-sac, sinó que és per poder ampliar la plaça. I s'ha explicat aquí, crec que va ser justament en l'últim consell de barri, que es va explicar el projecte. El projecte de plaça aquí, en el triangle Ribes - Alí Bei - Sicília, és justament una plaça on a dia d'avui hi ha molts racons i que, en canvi, la proposta de plaça que s'està construint actualment és una plaça que facilita l'entrada cap a la plaça del Fort Pienc i que, per tant, amplia la part vivible, per part de totes vosaltres. I en la mesura que hi hagi activitat del veïnat, això també és veritat que desplaça uns altres usos que poden generar més problemes de convivència. És a dir, és una forma natural per contribuir..., són tots aquests granets de sorra que anem posant per intentar reduir aquest augment o la indigència en si mateixa.

Sobre el tema de Sardenya i el col·lapse d'autocars, això també s'està tractant amb tot el tema de mobilitat turística i amb la implantació del carril bici. Hi ha hagut uns moviments de places. Els autocars jo crec que durant la nit no haurien de fer servir el clàxon, òbviament.

Sobre els temes de carril bici, justament la implantació de carrils bici és el que ens ha de facilitar separar el vianant de la bici. Bé, en aquest cas separar la bici d'on van els vianants, és a dir, pertot arreu on posem un carril bici és més fàcil que aquestes bicicletes vagin pel mateix carril bici que no pas per la vorera.

És veritat que això no sempre passa de forma automàtica, però a una bici, a la qual interessa anar a una certa velocitat, no li interessa anar esquivant vianants per la vorera. Llavors, aquí el cas és que cadascú ha de seguir les seves normes de circulació, en això estic totalment d'acord. Tant vianants com bicicletes, cotxes i motos, evidentment, tothom ha de respectar els senyals de circulació. Si totes passem en verd • anem amb bici o a peu• , no hi hauria d'haver problemes. Per a això estan pensats els semàfors.

És veritat que aquí, al Fort Pienc, tenim zones de convivència, com són per exemple la part d'aquí de davant de la plaça. Aquí és veritat que qui té preferència és el vianant i la bici hauria de parar. Això són les normes. Al carrer Marina, sobre la vorera..., home, però el carrer Marina és prou ample per tenir... És veritat que hi ha zones amb les parades d'autobús i les sortides de metro que generen... Intentem no fer diàleg, perquè, si no, no acabarem.

Jo el que sí que dic és que la proposta de carrils bici que s'estan fent ara es fan en calçada. Que jo sàpiga, aquí, al districte de l'Eixample, en aquest mandat, no s'ha fet cap carril bici en vorera. És veritat que ens queden carrils bici que s'han fet anteriorment i que aquests estan en vorera. Considerem que s'han d'anar traslladant a calçada, com per exemple el tram de més a baix de Marina, que ja és així; el tram per sobre de la Diagonal ja és així.

És a dir, a uns anys vista, la xarxa de carrils bici de la ciutat passa per ocupar calçada de cotxe, no per compartir les voreres amb el vianant. En la mesura que hi hagi una bona xarxa de carrils bici, serà quan es podrà ser més ferm a l'hora de castigar qui encara vagi per la vorera, perquè, un cop tu tens el teu carril, llavors és quan es pot exigir que la gent ha de baixar a aquest carril. I entenc que, a més a més • no sé si sou usuàries algunes o teniu familiars o amics que són usuaris de la bici• a la gran majoria de bicicletes els interessa anar pel seu carril, més que res perquè van més ràpid. És fàcil, això.

És veritat que una petita proporció de gent que faci incivisme des de la bicicleta pot generar molta molèstia, i és veritat.

Veí

N'hi ha molts. I amenaces.

Sr. Jordi Matas

N'hi ha molts, o podem percebre que són molts, però no són la majoria.

Veïna

Al carrer Marina sí.

Sr. Jordi Matas

Hi havia una pregunta sobre els túnels de Glòries. A cada consell de barri no posem tots els temes, diguéssim, del barri. Aquesta vegada, com que feia mesos que no ens vèiem, vam dir: fem una mica de seguiment del conjunt de temes que hi havia sobre la taula i el tema de Glòries la veritat és que com que té una taula específica on es tracta i és un tema més de ciutat, no el vam incloure aquí.

De totes maneres, sí que informaré que a partir de, jo crec que és a mitjan-finals de març, la idea és tornar a reiniciar les obres i així em consta que s'ha començat a parlar amb les associacions de veïns del Compromís per Glòries. O sigui que a finals de març s'haurien de tornar a emprendre les obres de superfície i del túnel.

Hi havia el tema d'Alí Bei de les dues direccions. Això ho recollim. Des del Districte ens semblava que era una proposta interessant i a tenir en compte.

Pel que fa al tema dels gossos de l'Estació del Nord, comparteixo que es va fer un esforç en un moment, es va fer una campanya, i aquí crec que també totes les veïnes i veïns ens hem de coresponsabilitzar, perquè segurament molta gent d'aquesta sala té gos, vostè mateixa ha explicat la seva casuística. I jo crec que aquí vam arribar a un acord, que va ser que fins a tenir una àrea de gossos més actualitzada..., jo crec que l'àrea de gossos que tenim avui dia podem dir que no ens agrada, que és fosca, sobretot la part de sota del pont, i que pot estar bruta, sobretot la part de sota del pont, l'altra no, però no podem dir que és petita. És a dir, és l'àrea, jo crec que de les més grans que hi ha a la ciutat. Per tant, petita no ho és. Hi ha una sèrie d'altres coses que pot fer que no ens agradi anar-hi a passejar el gos; això cadascú és lliure d'entendre-ho com vulgui, però hem de ser conscients que tenim una de les àrees més grans de gossos de Barcelona.

L'acord a què havíem arribat en el tema de com anar deslligats o no..., perquè el problema d'anar deslligats o no, no és que ara ens posem a discutir aquí si a un li agrada més o menys que els gossos vagin o no lligats, sinó com podem compatibilitzar els usos d'un parc que no és exclusiu per a gossos deslligats. És a dir, en aquest parc on volen anar gossos deslligats, també hi volen anar pares amb nens, gent gran a passejar sense que li passi un gos més a prop del compte, és a dir, hi ha diversitat d'usos

Llavors l'acord a què es va arribar entre tant l'associació de veïns com els passejadors de gossos va ser que des del pont de Sardanya cap a Marina, es permetria anar amb els gossos deslligats. Però que, en canvi, a la part de dalt, on hi havia uns jocs infantils i la gent a peu pla és on més passeja, doncs aquí respectar aquests altres usos també del parc. I aquesta és la proposta que mantenim.

I és veritat que es va fer una campanya i en un primer moment va donar els seus fruits i, en la mesura que ha passat el temps, la gent s'ha relaxat i torna a haver-hi incompliment. Per tant, ens hauríem de replantejar... És veritat que la voluntat no és estar multant contínuament. Per tant, aquí sí que demanem coresponsabilitat a les persones que teniu gossos que puguem compartir aquest parc entre els diferents usos que el veïnat demana.

I sobre el tema d'esponjar la situació, no hi ha una voluntat de concentrar-ho. O sigui, hem de veure com ho podem resoldre. Però no hi ha una voluntat de concentrar-ho i, en gran part, pel que fa a les claus de concentració, ens hem de posar d'acord de com descentralitzar-ho, això.

I pel que fa a l'estació d'autobusos, de moment tenim l'estació d'autobusos aquí. Per tant, sí que és veritat que a l'Eixample hi ha anomalies, com les de ronda Universitat, Casp o la Pedrera, on s'acumulen autocars en una trama urbana en què considerem que l'Estació del Nord és un lloc molt millor perquè hi hagi encotxament i desencontxament d'autocars. És a dir, això no treu que s'hagi de fer la famosa estació a la Sagrera, que estaria molt més preparada i molt més allunyada del que és veïnat de proximitat i que, per tant, tothom pensa que seria una solució millor.

Però mentrestant jo crec que hem d'assumir que aquí, al Fort Pienc, tenim l'estació del Nord. Aquesta estació avui dia està infrautilitzada i, per tant, hi caben autocars. Pel carrer Alí Bei no passen més cotxes, de fet, n'hi passen molts menys, que per València o per Aragó, en un lloc que està preparat per acceptar aquests autocars que van i venen.

Sr. Jordi Torrades

Bona tarda a tothom.

Volia intervenir sobre el punt de la inseguretat i de tot el que heu estat parlant, del tema dels menors, els nens de la cola, la concentració d'inseguretat i tot això perquè és un tema que realment és preocupant i em preocupa molt, perquè el conec a fons després d'haver anat a moltes reunions amb Serveis Socials, Mossos d'Esquadra, Guàrdia Urbana, Parcs i Jardins, amb educadors socials, etcètera, i, per tant, efectivament tenim un problema seriós aquí i del que es tracta és de veure com abordar-lo.

Penseu que en aquests moments és un problema global que segurament a la ciutat anirà a més. És a dir, fa un any i escaig arribaven uns 100 menors no acompanyats, els MENA, que es diu, a la ciutat. I en aquests moments n'estan arribant 200 al mes. Aquests 200 nanos, com deïem abans de la concentració, estan i estaran a més llocs de la ciutat. També són al Raval, estan anant a Ciutat Vella, són a l'Arc de Triomf, són al Born, són aquí, són en altres llocs.

Però és veritat que aquí, el tema segurament del menjador i el tema d'haver-hi els tres dies, que crec que és dijous, divendres i dissabte, a les 21 h, que se'ls dona el tema del menjar, juntament amb l'estació, perquè hi ha una estació d'entrada i sortida, fa que a banda d'aquesta gent també n'hi hagi d'altra i s'hagi creat una concentració que crea uns problemes evidents que heu explicat abans i que són ben coneguts, reportats i dels quals som conscients. La qüestió és com prevenir o com intentar, si no solucionar, sí que tenir controlat que vagi a menys, i que el tema de la convivència ciutadana sigui millor i que no creï aquestes alteracions. Sobretot en el tema d'inseguretat.

Jo crec que els sensesostre és un tema una mica diferent. El dels sensesostre és un tema..., primer, són menys. Segon, no és un tema d'inseguretat. Els sensesostre que són al carrer són els que rebutgen tenir totes les accions de suport que se'ls dona. Per tant, és la gent irreductible que no vol anar als albergs i als llocs que estan a disposició d'ells, als menjadors, etcètera. I que és un tema, diguéssim, que és més conegut, controlat, etcètera. Però no són ells segurament el tema de robatoris, estrebades o temes d'inseguretat que hi pugui haver.

Aleshores, en aquest altre tema, com sabeu les entitats aquestes que donen, del menjador ja se'ls ha plantejat moltes vegades canviar de lloc o anar a un altre lloc. Moltes vegades.

De fet, fins i tot el bisbat va oferir crec que una parròquia a la Sagrera per estar en un lloc tancat.

Però què passa amb aquestes entitats? Que ells no es posen en un lloc i la gent hi va, sinó que van on va la gent. I si te'n vas a un lloc a la Sagrera o a l'extraradi, no aniran els nanos o qui sigui cap allà. Llavors ells volen estar on hi ha la gent. Però no vol dir que estiguin on estan ara. I, per tant, el primer tema que us volia comentar és que hi ha una comissió que estudia el canvi d'ubicació.

Evidentment, l'entitat ha d'entendre que difícilment li direm des de l'Ajuntament que està prohibit donar menjar a gent vulnerable, però també ha d'entendre que no es pot posar on vulgui. I, per tant, si trobem una cosa raonable on no hi hagi veïns al voltant, etcètera, i que no sigui l'altre extrem de l'àrea metropolitana, diguéssim, o l'altra punta de Barcelona, doncs intentarem convèncer-los que facin el canvi.

Veí

Perdó, però si algú vol menjar va on sigui.

Sr. Jordi Torrades

Sí, però aquí hi ha tota una problemàtica associada i resulta que és aquí, i que hi ha uns costums i que hi ha aquest servei que es dona, etcètera.

Veí

Però si jo vull menar, vaig on sigui.

Sr. Jordi Matas

Si us plau.

Sr. Jordi Torrades

Aleshores tenim aquest tema de canvi d'ubicació i tema del menjador. I després tenim el tema de la inseguretat. Efectivament, hi ha una estació de passatgers, hi ha furts, hi ha problemes amb els treballadors, hi ha un ús indegut dels lavabos que crec que ara es tancaran de forma diferent. Hi ha tres mossos d'esquadra fixos a l'estació, un d'ells amb arma llarga, deu hores.

S'han fet algunes accions. Per exemple, molts d'aquests nanos dormien a sota del pont de Marina; el pont de Marina s'ha tapiat per sota, ara no poden estar allà, s'ha netejat, desinfectat, etcètera. S'ha obert el centre de què després parlarem, el Dar Chabab, que són uns altres nanos, que no són aquests, són uns altres, que no són els mateixos, és un tema molt complex que segurament ara ens explicaran. I, per tant, es fan coses. Però hi ha una comissió creada, de nou, des de fa pocs dies, per intentar resoldre això.

Després una cosa també que ens diuen els Mossos d'Esquadra i que us aconsello. És a dir, quan es parla amb els Mossos de tot aquest tema d'inseguretat, ens diuen: «Bé, doncs traiem el llistat, de denúncies, de furts i de trucades», i no els consta que sigui un lloc especialment conflictiu. Per tant, jo us demanaria que sempre que hi hagi un delictes es denunciï. I si és d'intensitat més baixa, truqueu. Truqueu i digueu: «Hi ha una persona que està creant inseguretat», la frase és aquesta. Així sortirà en els seus llistats i serà una zona on hagin d'intervenir més efectius.

Mentre estàvem aquí parlant, els Mossos m'acaben d'enviar els delictes de la setmana passada aquí, al Fort Pienc, que són 51 delictes, que són el 6,6% de l'Eixample, és a dir, és el barri més tranquil de l'Eixample. El tema de la percepció és important que allò que passi quedi registrat. Per tant, denúncies i trucades quant al tema de la inseguretat.

Després tot el tema del menjador, el tema social, el tema sensesostre, no m'allargo amb els gossos, és un tema potser de menys impacte, però que el Jordi ja deia que també està en vies de solució.

Hem de fer tot aquest treball transversal, i millorar tota aquesta problemàtica, perquè, com us dic, segurament l'eliminació no serà possible, sinó que en altres focus de Barcelona anirà a més, perquè estan arribant més nanos amb aquest perfil, que és un perfil clarament molt complicat, amb desajustos de tot tipus: emocionals, psicològics, cerebrals, etcètera. I tenim un problema amb això.

Sapigueu que s'hi està treballant, que hi ha una comissió específica de Guàrdia Urbana, Mossos d'Esquadra, Serveis Socials, educadors socials, Parcs i Jardins, el centre Dar Chabab.

Sra. Anna Maria Gallart

Si us plau, a part d'això, jo no sé si és de l'Ajuntament o de qui és tot un espai al carrer Bolívia-Tànger i Meridiana, i llavors, a veure, va començar amb una barraca i ara està tot ple. A més a més, hi ha una parada del bus turístic davant mateix de tot això. Jo visc al carrer Alí Bei i, escolta'm, aviat ens pujaran les rates a casa.

Anna Maria Gallart. I això també, perquè jo vaig fer un escrit a la regidora i no m'ha contestat. I cada vegada n'hi ha més. I això hauríeu de mirar-ho, perquè està al costat mateix del tanatori de Sancho de Àvila. Gràcies.

Sr. Oriol Gala

Bona tarda, jo me n'he d'anar, perquè entro a treballar. M'agradaria, amb molt de gust, però és que no puc. Demano que tot el que s'ha parlat es tiri al més endavant possible i, si és possible, aquí dalt, a la placeta aquesta d'aquí dalt, tenir un cotxe patrulla diàriament seria l'ideal, perquè molta gent marxaria. Però mentre no hi hagi el cotxe patrulla, cada nit, problema. I us ho dic perquè sé del que parlo.

Me'n vaig, perquè entro ara. Fins ara. Bona nit i gràcies a tothom.

Sr. Jordi Matas

A tu.

Veïna

Quantes sales hi ha aquí al districte?

Sr. Jordi Matas

No tenim una sala de nanos de cola. Després dedicarem trenta minuts justament, exclusivament, que pugueu fer totes..., tenim aquí el director de la casa dels joves i, per tant, podem dedicar un temps que ell ens pugui explicar què s'hi fa i vosaltres pugueu preguntar tots els dubtes que tingueu respecte de l'activitat d'aquí, de la casa Dar Chabab.

Al següent punt teníem l'Institut Angeleta Ferrer. Com que ens hem menjat una mica de temps, jo proposo que el fem més breu i després, si de cas, podem entrar en el tema de Dar Chabab.

A veure, respecte de l'Angeleta Ferrer, és un institut llargament demanat i exigit tant des del Fort Pienc com des de la Sagrada Família. És un institut que ha d'anar a l'illa Clotilde Cerdà, que és l'illa entre Consell de Cent, Marina, Diputació i Sardenya, on hem dit abans que hi havia un solar, perquè aquest institut pogués ser al més gran possible.

Sabem que aquest institut és necessari aquí, al districte de l'Eixample. És un institut que fa frontera entre les escoles de la Sagrada Família i el Fort Pienc. I, per tant, en aquest institut ja s'ha començat

a fer tot..., de fet, estan pendents d'obtenir la llicència per començar ja tot el procés de fer el projecte executiu, de poder licitar les obres i tenir-lo al més aviat possible.

El que sí que és veritat és que el Consorci d'Educació de Barcelona a principi de curs va proposar avançar l'obertura de l'Institut Angeleta Ferrer al setembre del 2018, per al curs vinent. I amb això hi ha hagut tot un debat dins de la comunitat educativa, també dins del Consell Escolar Municipal. Vam fer una última sessió fins i tot passada l'última decisió de no avançar aquesta obertura ara fa un parell o tres de setmanes, aquí, al Ramon Llull. I, per tant, el que es va decidir és que no s'obria el setembre de 2018 i que es tirava milles amb la construcció de la ubicació definitiva de l'Institut Angeleta Ferrer.

En teoria hauria d'estar, aquest institut, el setembre del 2020. Això és molt just, sí. Em permeto la llicència de dir que això és molt just i que, per tant, almenys s'ha decidit no obrir el setembre del 2018, però res no descarta que si fa preveure que aquesta construcció definitiva no es pogués tenir efectivament per al 2020, doncs, una opció és obrir l'Institut Angeleta Ferrer o el setembre del 2019 o setembre del 2020 en provisional si no en tinguéssim la construcció definitiva. Per tant, aquest és el missatge.

Hi ha dues vies en marxa per tenir l'Angeleta Ferrer. Una és la construcció de l'edifici, que això ha seguit el seu curs, és a dir, això no ha variat en cap moment. I el que sí que ha variat era l'oportunitat o no d'obrir abans o no. Bàsicament, la discussió que hi ha hagut dins de la comunitat educativa, sense consens, també ho haig de dir, però molt majoritàriament s'ha considerat que hi havia prou places en instituts públics de l'Eixample o que donen oferta a les escoles de l'Eixample i, per tant, els alumnes que són membres de les escoles de l'Eixample tenen plaça en els seus instituts adscrits a setembre de 2018.

I la qüestió educativa és un ecosistema de vasos comunicants, on hi ha hagut experiències de recuperar instituts molt interessants, que s'han valorat també des de les diferents parts, com és per exemple el Pau Claris, o per exemple l'oferta, per part del districte de l'Eixample, de l'escola Pere Vila, que està a Ciutat Vella, però que, en canvi, està a la vorera de davant d'aquí del barri del Fort Pienc i, per tant, entenem que les barreres administratives no han de ser necessàriament una barrera a l'hora d'enviar els alumnes o els nostres infants i joves a escoles i instituts del voltant. I, per tant, aquesta és la situació.

No sé si hi ha alguna pregunta.

Veïna

Jo voldria preguntar per l'institut.

Sr. Jordi Matas

Fem un torn tancat de paraules.

Sra. Paula Punsola

Hola, me llamo Paula Punsola y yo quería tocar varios temas. Me ha parecido horroroso que vengan 200 niños mensuales aquí de Marruecos. ¿Qué futuro les espera a estos niños? ¿No hay una manera de deportarlos otra vez a Marruecos? Porque esto crea un efecto llamada y dentro de un año serán 300, luego serán 400 y yo trabajo en turismo y les puedo asegurar que es horroroso cómo roban a los turistas estos chicos jóvenes de Marruecos. A ver si este problema..., no sé si os parece mal que los devuelvan a Marruecos.

Sr. Jordi Matas

Perdona, però és que el punt ara és l'Institut Angeleta Ferrer.

Sra. Paula

Pero yo quería hablar de varios temas porque me voy a ir. Mira, en la zona...

Sr. Jordi Matas

Però jo crec que per respecte a la resta de gent, ara hem obert un torn de paraules específic per parlar-ne. Gràcies.

Sra. Marta Caño

Soc Marta Caño i voldria preguntar com se solucionarà el problema que s'augmenta el nombre d'alumnat a secundària el curs vinent, bé, se'ns ha dit que es faran bolets a Fort Pius i a Pau Claris i si això serà sostenible; si finalment no es fa l'Angeleta Ferrer fins al 2020 o fins al 2021, si això és sostenible. I ens preguntem si això és compatible amb una educació de qualitat, pública i innovadora en un districte on l'oferta de secundària pública és el 25%. Com és que es retarda quan n'hi ha realment necessitat?

Jo, no ho sé, penso que no és tant un debat com una necessitat. Que hi ha proves suficients, perquè el cartell de l'Angeleta Ferrer hi és des de fa molts anys i la reivindicació de les entitats del barri és també tradicional i històrica, doncs, quina és la resposta i per què.

Sra. Marta Vila

Em dic Marta Vila. És que jo m'he quedat amb la frase que hi havia prou places a secundària per al 2018 als instituts existents, però, llavors, quin és l'argument per posar bolets? Una mica en aquesta línia: dos bolets suplementaris si ja hi ha prou places amb les places que tenim fins ara.

Sr. Jordi Matas

Algun comentari més?

Sra. Carme Fredes

Em dic Carme Fredes i comprenc molt bé el que acaben de dir, era molt semblant al que jo pensava dir. Però per què ha quedat posposada una cosa que ja estava destinada que comencés i es pensava que començaria, encara que fos en mòduls, suposo, ara, el 2018, i es queda que per al 2020 i encara no hi ha res allà fet.

Sr. Jordi Matas

Hi havia una última paraula aquí i tanquem.

Sr. Jordi Casanovas

Sí, és que el tema de l'Angeleta cou molt, perquè el 2011...

Sr. Toni Estopiñà

Perdó, el nom?

Sr. Jordi Casanovas

Perdó. Jordi Casanovas.

El 2011 ja hi havia un projecte de ciutat ja adjudicat. I això va comportar que, amb el canvi de Govern i les retallades, es quedés aturat i, no només això, sinó que es va haver d'indemnitzar l'empresa adjudicatària, perquè va deixar d'ingressar el que havia de fer per l'obra. És a dir, que el tema és molt gros.

I ara el que es pretén per part de • entenc jo• gent amb bona fe, diguem-ne, d'acabar en determinats instituts que s'estan convertint, diguem-ne, en un gueto, en el sentit que hi anava pràcticament la immensa majoria de nanos de fora i volen que hi hagi, d'alguna manera, una integració, una barreja. I això em sembla molt positiu.

Però és que igualment a l'Eixample, igualment al Fort Pienc i a la Sagrada Família, continuen mancant places. Perquè està molt bé que la part que toca més, diguem-ne, a la plaça Tetuan es pugui nodrir amb el Fort Pienc i amb el Pau Claris, però a tota l'altra banda de barri i a la Sagrada Família hi ha necessitats.

I, a més a més, com han dit aquí, l'oferta de pública a l'Eixample és molt baixa. A més a més, quan arriba l'ESO, hi ha nanos que han anat a concertada a la bàsica, però que després, i amb aquests anys de crisi s'ha notat, demanen plaça pública. Per tant, l'Angeleta Ferrer, ajornar-ho creiem és un error.

Sr. Jordi Matas

Molt bé, a veure, no m'he explicat bé en algunes coses.

Quan diem que hi ha prou places, jo no he dit «hi ha prou places». Jo he dit..., escoltem bé: «Hi ha prou places per als alumnes de les escoles de l'Eixample als instituts adscrits», és a dir, tot alumne que té un institut adscrit a una escola de l'Eixample, té la plaça assegurada. Això és això. Sense bolets.

Què vol dir per bolets? Estem fent un debat molt tècnic. En educació comencem a inventar-nos paraules: bolets, segregació escolar, adscrits... Vam fer un debat justament per a aquest tema específic, dues hores, un monogràfic fa un parell de setmanes, on ja vam tenir aquesta discussió. És a dir, no és que no ho hàgim parlat i estem disposats a asseure'ns les vegades que faci falta per tornar-ho a explicar.

És a dir, quan tu apuntes el teu fill o filla a una escola pública, aquesta escola pública té uns instituts que li toquen després o té una via preferent per assegurar que aquests nens que van a l'escola pública puguin optar a instituts públics. Llavors, què passa? Que l'Eixample és un districte importador

d'alumnes de secundària. És a dir, els instituts de l'Eixample, un cop han omplert les places per als adscrits, hi ha places i, per tant, pot venir gent d'altres llocs que no estan adscrits, simplement, no passa res. Si hi ha places, són benvingudes totes aquestes persones. Però els alumnes de les escoles del districte tenen assegurada la seva plaça amb preferència respecte dels que venen d'una altra escola. Això és així. Una altra cosa és que puguin alguns instituts no agradar-nos i, per tant, no els considerem com a opció.

Llavors, aquí per què s'endarrereix? És a dir, el juliol de 2017 la proposta era que l'Institut Angeleta Ferrer s'obria el setembre del 2020. Aquesta era la proposta. El que va canviar a finals de setembre o principis d'octubre del 2017 va ser que van proposar avançar-ho. Per tant, no és que estiguem endarrerint res.

I pel que fa a la necessitat de la construcció, això no s'ha aturat en cap moment ni s'ha alentit en cap moment. És a dir, el Consorci tota l'estona ha parlat del 2020 i seguim collant. Des del districte va sortir això en la discussió del Decidim Barcelona i ens vam comprometre a demanar, a través del Consorci, a la Generalitat la construcció de l'Angeleta Ferrer. I en aquest cas hem de dir que la Generalitat ha complert i en aquest mandat estan proposant construir el futur institut Angeleta Ferrer.

Quan diem que hi ha més alumnes que l'any passat, hi ha 25 alumnes més. Sí, perquè el Ramon Llull tenia un bolet i aquest any surten dues promocions extres d'Encants. Per tant, la que no surt aquest any de Ramon Llull doncs són 25 menys, per tant, tenim una incorporació de 25 alumnes més.

Hem de tenir en compte que el Pau Claris, un dels instituts adscrits a Encants, és un institut que permet perfectament les tres línies, això per començar, quant a infraestructura i que, a més a més, tenia les ràtios reduïdes per evitar la matrícula viva, no per no deixar entrar alumnes adscrits.

I els dos bolets —els bolets són grups addicionals que proposa el Consorci— són en cas que fossin necessaris. És a dir, ningú ens assegura que aquests dos grups realment s'ompliran. Tant de bo. Voldrà dir que realment el sistema públic de secundària al districte té bona salut i que, per tant, a partir d'aquí ens posarem a treballar per al setembre del 2019.

El que des del Districte i el Consorci sí que vam entendre va ser que l'obertura d'un nou institut no podia fer-se en contra de gran part de la comunitat educativa. O que una bona part de la comunitat educativa del districte ho visqués més com una amenaça que com una oportunitat.

I, per tant, al que sí que jo em comprometo és a asseure'm amb totes les parts per aconseguir que l'Angeleta Ferrer sigui una oportunitat per a tothom, és a dir, una oportunitat per als centres de primària, per a les escoles que el tinguin adscrit, i també per a tot l'ecosistema de secundària. I això vol dir que el Fort Pius ho ha de viure com una oportunitat, que el Pau Claris ho ha de viure com una oportunitat, i això és possible, però ho hem de fer entre totes i hem de remar juntes en això. La comunitat educativa, des del primer moment.

Veïna

Gran part de la comunitat educativa..., tu dius que el Consell Escolar Municipal de l'Eixample que es va fer, en el qual no tothom estava convidat, en el qual hi havia representants que no hi eren i no tothom hi era convidat. O sigui, a partir d'aquest Consell Municipal de l'Eixample on es van expressar moltes opinions personals i individuals, extrapolem un ampli consens d'una part de la comunitat educativa.

Sr. Jordi Matas

La meua percepció és que el Consell Escolar de l'Eixample el que fa és visibilitzar una situació que existeix al territori. És a dir, només cal anar a parlar amb les escoles del barri, tant les d'aquí, sobretot les del Fort Pienc, i amb els instituts, per copsar la situació. Bé, jo us animo que aneu a parlar amb Fort Pienc, amb Fort Pius, amb Ramon Llull, amb tothom. Bé, llavors sabeu l'opinió...

Veïna

...que no és tan contrastat com tu dius. Nosaltres tenim aquesta percepció, que no hi ha... No està tan clar. Les APA no són...

Sr. Jordi Matas

Les APA no són representatives? Llavors és veritat. Jo em baso en els equips... A veure, el debat entre totes es va fer quan es va poder, diguéssim, que va ser a posteriori, independentment de la decisió que s'hagués pres.

Veïna

El debat es fa anteriorment.

Sr. Jordi Matas

No. El debat de forma bilateral, és a dir, tant el Districte com el Consorci, es va reunir amb totes les parts i més d'una vegada en alguna ocasió, diverses vegades, prèviament a qualsevol presa de decisió. I la xarxa d'AMPA i les escoles i les direccions s'han reunit diverses vegades.

Veïna

El Consorci havia pres una decisió i es va fer enrere.

Sr. Jordi Matas

No, el Consorci va fer una proposta, va mirar quina era la realitat i va prendre una decisió, sí. Entenc que no ha de ser, i ho he dit a la meua primera intervenció, compartida per tothom.

Veïna

No, no, va prendre una primera decisió que després es va desfer.

Sr. Jordi Matas

No, a veure, la primera decisió... A veure, el Consorci d'Educació de Barcelona • posem en antecedents la resta de persones • és un consorci entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, en qui tant el Departament d'Ensenyament com l'Àrea de Drets Socials de l'Ajuntament de Barcelona té delegades les competències en educació. Per tant, quan és un tema educatiu, ens n'anem al Consorci, cadascú amb els seus barrets, i allà es prenen decisions conjuntes.

Hi va haver una primera proposta, feta pel Consorci, d'avançar amb mòduls l'obertura de l'Angeleta Ferrer. Això va ser una proposta. I quan va haver de prendre la decisió a finals de gener, després d'haver parlat amb totes les parts i haver-se mirat totes les dades, va prendre una decisió.

Llavors, des del Consell Escolar de l'Eixample, igual que vam acordar que demanàvem el no avançament, mentre es mantenia el rumb de la construcció definitiva, el que sí que també vam acordar, el mateix dia, per tant, no sabíem quina seria la decisió del Consorci, és a dir, no sé quin dia de desembre, vam acordar que fariem també un debat monogràfic. I el dia que vam trobar per poder fer el debat monogràfic era una setmana després d'haver pres la decisió. Però nosaltres, al desembre, ni quan vam programar la sessió no sabíem què decidiria el Consorci. El Consorci ho va acabar decidint el dia que ho va decidir, no abans. Us ho podeu creure o no us ho podeu creure, però és així. O sigui, les coses, fins que no es decideixen, no s'han decidit. I en el moment en què es decideixen, doncs, ja s'ha pres una decisió, però no abans.

De totes maneres, de l'Angeleta Ferrer n'haurem de seguir parlant i, tot i que s'hagi desestimat començar el setembre del 2018, jo la pregunta que sí que llanço, i aquí hi ha diferents actors que hi podeu estar implicats és: podem treballar per obrir el setembre del 2019? Jo estic disposat a treballar per a això.

Veïna

Què canviarà el setembre del 2019 de setembre del 2018?

Sr. Toni Estopiñà

Si us plau, els pregaria que no intervinguin sense micròfon.

Sr. Jordi Matas

Doncs, jo espero que canviï que la comunitat educativa en conjunt puguem arribar a un consens. I que tothom visqui aquesta obertura de l'Angeleta Ferrer com una oportunitat.

Jo entenc que alguna cosa no hem fet bé, cadascú, perquè va arribar el moment de decidir si s'avançava o no això, i no teníem consens. Per tant, crec que ens hem de dir que ens ha fallat alguna cosa, crec que també hi havia unes necessitats que s'havien de tenir en compte i quan s'ha posat tot el conjunt sobre la taula s'ha pres una decisió.

Jo crec que el barri de dalt i el districte ens mereixem que la comunitat educativa ens puguem asseure plegats i que tothom es quedi a la reunió per poder parlar d'això. I, si no, és difícil.

Sr. José Luis Flores

Mira, només vull dir una cosa. Jo no sé de què va això...

Sr. Toni Estopiñà

El micro, si us plau. I el seu nom.

Sr. José Luis Flores

Soc el José Luis Flores i és que he tret aquí una notícia d'*El Periódico*. Jo ja sé que es vol fer un institut i tal, però mira el que diu: «Disset anys en espera de l'institut.» Però, atenció, perquè la notícia és de l'any 2015. O sigui, que jo, sense entendre de res d'això, vist des de fora és vergonyós. I que després, no ho sé, és una cosa que, vist des de fora, dius: «*Pero ¿en qué país vives?*»,

No us ho sembla, ja com a persones, independentment dels consells i de tot que tu dius? El que es volen són oportunitats. És que hi ha una quantitat de nens que s'han quedat ja sense poder anar a aquest institut. No ho sé, és que a vegades es vol donar a tot tanta volta, tanta volta, tanta volta... Jo, vist des de fora, és al·lucinant. Que jo vinc aquí des de l'any 2004 i ja es parlava de l'Angeleta Ferrer. No ho sé, és que és una cosa que dius: «Hòstia, tu.»

I una altra cosa, que em sap greu ficar una altra pota, però hi ha una cosa que no m'ha agradat. I és que s'ha dit: «El que s'ha de fer és trucar als Mossos.» Ho he entès bé, no?

Veïna

Sí, i tant.

Sr. José Luis Flores

No, pel tema de... No, però és que és molt important. Però no fa riure. Perquè jo el que no entenc és que...

Sr. Jordi Matas

Home, estàvem parlant de l'Angeleta Ferrer...

Sr. José Luis Flores

No, ara m'expliques tot això, de com pot ser que després de disset anys, que ha passat tanta gent per l'Ajuntament, es continua parlant... A més, que fa com gràcia, el nom, saps?, jo què sé, «Angeleta», vull dir, «Angeleta Ferrer», «Angeleta Ferrer», i continuem.

I sí que volia fer aquesta falca per dir una cosa, si no us importa, perquè, si no, és que no ho sentiran. I és que és una cosa que em sembla que tots els veïns estaran d'acord. Jo no entenc com se'ns diu que hem de trucar als Mossos, com li passava a aquest senyor o a un altre amb la seva filla i tal, coi, però si és que tenim aquí la Guàrdia Urbana. És que jo no entenc que després d'explicar tot això algú no es mou, és que no ho acabo d'entendre. O no? És que dius: «És que has de trucar.» Però és que estan a 150 metres.

Sr. Jordi Matas

Això ho podem reprendre en l'últim punt.

Sr. José Luis Flores

D'acord.

Sr. Jordi Matas

Amb el tema d'Angeleta, comparteixo la incomprensió de per què s'ha tardat tant. Nosaltres, quan vam entrar al mandat, la primera cosa que vam fer va ser demanar que s'iniciessin tots els tràmits per a l'Angeleta Ferrer, per construir l'Angeleta Ferrer. És que jo crec que hem d'entendre quina és la diferència.

I, a part, des del 2004 fins ara és veritat que hi ha hagut nous processos que s'afegeixen a la complexitat de la xarxa educativa que hem d'incorporar, perquè hi ha coses que han canviat des del 2004. És a dir, que hi hagi un institut com el Pau Claris, que tenia zero demanda, a Ciutat Vella, però que està a la vorera de davant del nostre districte, per tant, si totes compartim també l'objectiu de combatre aquesta segregació escolar.

A més a més, hi ha el Síndic de Greuges, hi ha tota una sèrie d'informes i literatura àmplia que reforcen tot el tema que evitar la segregació escolar ha de ser una de les potes sobre les quals s'ha de construir una educació pública i equitativa, doncs llavors és quan podem entendre la idoneïtat o no de forçar el sistema. És a dir, què canvia també respecte a setembre del 2019? Doncs que hi ha una consolidació tant del Fort Pius com per part del Pau Claris de cara a setembre del 2019, que pot ser que no tinguéssim tan consolidats com el setembre del 2018. I això és una realitat.

És a dir, quan comença el procés de totes unes famílies del Fort Pienc per recuperar el Pau Claris, fa uns quants anys, però que es va materialitzar fa dos cursos, el Fort Pius pateix. Què vol dir, pateix? Vol dir que la matrícula en primera opció del Fort Pius no és la que era en anys anteriors. I això, per tant, ens afegeix dos instituts a la zona amb un projecte de recuperar el Pau Claris, que en els últims dos cursos ha tingut una bona matrícula, amb una bona barreja d'alumnes de l'Eixample, de Sant Martí i de Ciutat Vella, que això creiem que és un valor enriquidor per a la xarxa, per al conjunt i, per tant, això és diferent si l'obertura de l'Institut Angeleta Ferrer es fa en el tercer curs o en el quart.

Per exemple, hi ha una qüestió que és els germans dels mateixos alumnes del Pau Claris que puguin contribuir a consolidar aquesta recuperació, que ja ajuda que quan obrim l'Institut Angeleta Ferrer... És a dir, quan obrim l'Institut Angeleta Ferrer el que volem és omplir tots els instituts, no només un. Això entenc que és un objectiu compartit.

Veïna

És compatible.

Sr. Jordi Matas

Bé, s'ha d'assegurar, això.

Sr. Jordi Matas

Si de cop obrim coses massa diferents, pot ser que ens trontolli omplir-los tots. Per què? Perquè l'anàlisi que hem fet és que els projectes de consolidació, vull dir, de percepció... És a dir, en els centres, tu pots tenir un centre amb un bon projecte, amb un bon professorat, amb un bon edifici i que, en canvi, tingui poca matrícula. Això pot passar. Per exemple, per una qüestió socioeconòmica de la gent que va allà, de la matrícula viva i de tota una sèrie de coses que s'han de tenir en compte, que són les que ens produeixen la segregació.

És a dir, amb aquestes famílies que han apostat per la xarxa pública al Pau Claris s'ha arribat a tota una sèrie de compromisos que han permès que això s'estigui consolidant. I, per tant, hi havia un compromís amb aquestes famílies que l'Angeleta Ferrer s'obria el setembre de 2020. Això va haver-hi una proposta que ho va canviar. Aquesta proposta s'ha denegat i el que ens hem de preguntar ara és: seguim amb el compromís de setembre del 2020 o estem totes disposades a seure i veure quin seria l'impacte al setembre de 2019 per poder arribar a un acord? Jo personalment crec que hi ha condicions per poder arribar a un acord. Ara, ens hem d'asseure totes a la mateixa taula, discutir els pros i contres, les necessitats de cadascú i arribar a un acord.

Jo crec que ha donat prou de si la discussió. Crec que tenim diversitat d'opinions, no passa res, ho acceptem. I jo torno a instar tothom que puguem treballar per obrir l'Angeleta Ferrer al més aviat possible. Gràcies.

Doncs entrem en l'últim punt, ens hem allargat més del que jo preveia.

L'Oriol Janer, director del centre Dar Chabab, farà una breu presentació sobre el centre de joves que ha sortit mencionat diverses vegades durant la sessió d'avui i després podreu fer les vostres preguntes o consideracions. Gràcies.

Sr. Oriol Janer

Hola, bona nit.

Per presentar-vos el centre em sembla pertinent agafar les paraules que ha comentat abans el gerent per situar-nos ben bé a quina població ens dirigim com a centre.

És cert, i això els noticiaris en van plens, que des de fa ja una temporada llarga • és un fet que no és nou, perquè això ja va passar fa uns nou o deu anys• que hi ha hagut un repunt molt important d'arribada del que se'n diuen MENA, menors estrangers no acompanyats, que han tornat a ser notícia perquè estan venint en molta més quantitat cada mes des de ja fa ben bé un any.

Aquests joves estan venint, és un fet. Ja podríem discutir el perquè venen i el que s'ha de fer. Però el que és cert és que són nois que són menors d'edat. Llavors tot aquest col·lectiu, que està generant un problema, com bé apuntava el gerent, ja no de ciutat sinó de país, ara per ara l'està absorbint la Direcció General d'Atenció a la Infància, que és a qui pertoca assumir la tutela dels menors que arriben.

Trobo que és pertinent agafar-me a aquestes paraules, com us deia, perquè el centre que s'ha obert aquí, al carrer Ribes, no va dirigit a aquest col·lectiu, no va dirigit a menors. Els menors que arriben tenen la tutela de l'Administració i, per tant, és l'Administració qui els ofereix els mínims per viure: el fet de tenir un lloc on estar, un lloc on dormir, un lloc on menjar, i gent que els tutela.

El que sí que és cert és que aquests nois es van fent grans i arriba un moment que són majors d'edat. I com que, recordem-ho, són menors no acompanyats, són nois que es queden al carrer, sense ningú; no tenen referents familiars, no tenen ningú, però amb la diferència que ara ja són majors d'edat. Per tant, no tenen la tutela de l'Administració que fins a aquell moment tenien i es queden al carrer.

Davant d'aquest fet que ja va començar a donar-se fa un temps, el Consorci de Serveis Socials de Barcelona, que de manera anàloga al Consorci d'Educació, també és participat per la Generalitat i per l'Ajuntament, té la iniciativa de crear un centre de dia de manera pilot, perquè no existeix un centre d'aquesta mena en cap altre lloc del territori, per intentar acompanyar aquests nois que ja són joves que s'han quedat sense tutela de l'Administració, per acompanyar-los a tirar endavant el projecte que ells van imaginar quan van marxar del seu país.

Aquest és el centre Dar Chabab. Dar Chabab en el seu idioma vol dir la casa dels joves. Nosaltres no som un menjador social, no donem un servei que ells poden trobar en altres llocs de la ciutat, sinó que els acompanyem perquè precisament puguin trobar aquests recursos i puguin tirar endavant. Per què és important dir això? Perquè nosaltres treballem amb un col·lectiu que és molt extens però, evidentment, el limitem. I llavors intentem treballar amb un nombre limitat de joves, perquè el bon funcionament així ho demana, amb el qual puguem generar una relació, una vinculació, un coneixement i que ens permeti ajudar-los que puguin tirar endavant.

És per això que els oferim, no amb una idea de menjador social, sinó amb una idea, com us deia, de més d'acompanyament, uns serveis que ells al carrer no tenen. Els oferim un servei d'àpats, poden menjar tots els àpats del dia a dins del centre. Contribuïm, poquet, que no vagin a menjar aquí a la plaça, sinó que els oferim un lloc còmode, confortable, per menjar. Els oferim també un servei de neteja. Penseu que vivint al carrer tenen serioses dificultats per rentar-se ells i per rentar la roba. Això els ho oferim allà. Evidentment també els oferim un entorn de socialització. Evidentment ells ens poden explicar els problemes que tenen, quines aspiracions tenen i és en això que els ajudem. El propòsit és aquest.

Tampoc no vull allargar-me més, prefereixo que em pregunteu els dubtes que teniu per explicar-vos-ho. Però amb el poc temps que tenim de recorregut sí que us puc explicar una mica el que ja hem observat. Nosaltres fa tres mesos que estem funcionant i el que sí que us podem dir és que, els primers joves que van venir, tots venien del carrer. Quan parlem del carrer, parlem del carrer a la nit i parlem del carrer al dia. Tendim a pensar que al carrer només s'hi viu de nit. No, també quan un es lleva de bon matí i tothom va a la seva feina o va als estudis, aquests joves no tenen on anar. La situació de carrer de matí també és dramàtica.

Doncs d'aquells joves que van venir, actualment més de la meitat dels que van començar a venir estan dormint en un lloc cobert, ja no estan dormint al carrer. Han pogut tenir accés..., i no és només feina nostra, coordinadament amb els serveis d'educadors de carrer, que ja fa temps que estan treballant amb els serveis d'assistència social de l'Ajuntament, n'hi ha molts que ja estan dormint temporalment a pensions, que estan pensades ja per a aquest tipus de col·lectiu. S'ha obert també fa poc temps un centre, tocant a l'estació de França, que també els dona possibilitat d'estar-s'hi, també en albergs municipals. Tenim ja més de la meitat de joves que tenen aquest aspecte cobert.

I en tenim ja, no la meitat, però una tercera part llarga que estan ja fent cursos, com molts desitjaven fer, de llengua. Penseu que tenen unes dificultats enormes per poder comunicar-se, molts no saben pràcticament ni castellà ni català. Molts estan ja fent cursos d'idioma. Uns quants estan ja fent cursos prelaborals. I és amb aquesta idea que treballem: d'oferir-los una empenta perquè puguin tirar endavant amb un projecte que ells van iniciar, i això potser és tancar el cercle del que deia el gerent al principi, d'una realitat que tenim aquí i que també hem d'entendre.

Estan arribant 200 nens cada mes aquí. Abans es parlava, si es poden tornar al seu país. Podem discutir-ho molt. Només m'agradaria que hi penséssim. Pensem en nois de quinze anys, de setze anys, que són capaços, per les situacions determinades que tenen a casa seva, de fer l'impossible per creuar l'oceà, venir aquí i buscar oportunitats que la major part de vegades es limiten només a poder treballar per ajudar a casa seva. De tot n'hi ha, també n'hi ha que vivien en situació de carrer al seu país, és cert.

Però el que es troben, quan han fet aquest pas tan important, que aquí de vegades ens costaria d'imaginar en els nostres joves, ells es troben que han entrat de manera irregular i no tenen papers —això també els ajudem que els regularitzin—; volen treballar i no poden, molts no tenen edat, se'ls fa estudiar, molts no volen, volen treballar. La situació del mercat laboral és la que és, hi ha moltes dificultats. Tot aquest mur és el que nosaltres intentem d'ensenyar-los que existeix, tampoc no els enganyem, la dificultat és molt alta. Però, en la mesura possible, els donem una empenta perquè puguin superar aquesta situació. Aquest és el dibuix del centre.

Si voleu, m'agradaria aportar algun parell de detalls més, perquè em sembla que és oportú dir-ho i, a més, perquè aquí hi ha entre aquí algun veí que em sembla que és afectat. Evidentment aquest col·lectiu té aquestes dificultats, però les dificultats s'expressen externament de moltes maneres i generen un punt d'incomoditat. Per això hem entrat en contacte amb l'associació de veïns, amb la qual des de les primeres presentacions que vam fer aquí mantenim un diàleg fluid, per si hi ha algun tipus de molèstia, de complicació, la recollim. Intentem canalitzar-la, fer-los veure als joves això que passa.

També ho estem fent amb la comunitat de veïns del carrer, sobretot aquí em sembla que s'ha d'agrair moltíssim el caràcter obert d'escolta i a l'hora de bona fluïdesa en el diàleg. Això em sembla que és un primer pas fonamental per anar llimant les dificultats que segur que han sorgit i que potser sortiran, però intentem minimitzar-les.

I, vaja, en principi ho hem dit des del primer moment, estem oberts a tot el barri, perquè intentem ser uns bons veïns del barri. Són joves que em sembla que tots convindrem que es mereixen una oportunitat. La nostra feina és oferir-los l'oportunitat i també que entenguin que l'oportunitat passa per fer un bon veïnatge, ja no només amb el Fort Pienc, sinó amb la ciutat. I això està bé.

Sr. Carlos Bigoira

Carlos Bigoira.

A mi m'agradaria comentar que, des que han posat aquest centre, jo passo molt per aquest carrer, tinc família allà, el nivell d'inseguretat és brutal. O sigui, jo no vull que la meva mare passi per aquest carrer sola. A la meva mare l'han atracat. En trenta o quaranta anys que fa que és aquí mai li havia passat i li van fer una estrebada davant d'aquest centre i la van tirar a terra.

Llavors, jo, com a iniciatives, primer, igual que necessiten educadors, doncs potser també seria necessari que hi hagués un reforç policial, no ho sé, una patrulla de la Guàrdia Urbana. Ara has comentat que no són menors, són majors d'edat, doncs encara posen més necessitat d'una patrulla de la Guàrdia Urbana, o Mossos o de qui escaigui.

Llavors un altre tema és que, com a proposta per evitar aquesta inseguretat, que, ja ho dic, gent que ha passat per allà i m'ha dit: «Escolta, he passat i m'han dit de tot o m'han fet segons quines coses», treure els bancs del carrer Ribes. Jo entenc que han d'estar en algun lloc, però tampoc els veig dins del local, sempre són a fora o gairebé sempre són a fora i a les entrades dels edificis del voltant, les finques del voltant. Llavors, si han d'estar fora, doncs potser aquesta ajuda policial i, a més, si traiem els bancs potser no estarien tant a fora. Com a proposta.

Sr. Josep Maria Pel

Josep Maria Pel.

A veure, soc veí del carrer. Afortunadament no m'ha passat res, no puc dir que m'hagi passat alguna cosa. No tinc por de passar-hi. Hi ha poca gent, hi deu haver 10, 12 o 15 nois i alguna noia, una noia, efectivament.

Sí que és veritat que estan als bancs, que estan dintre del pàrquing, però, bé, estan drets, jo no puc dir res en contra d'ells, perquè no ho he vist. Però hi ha una cosa que em preocupa: qui els paga el tabac i el telèfon?

Sr. Oriol Janer

Contestarem al final. Em fan contestar al final.

Sr. Josep Maria Pel

Només volia afegir una cosa. Heu parlat que no són nens de la cola.

Sr. Oriol Janer

No hem tocat aquest tema. Si voleu, ara en parlarem.

Sr. Josep Maria Pel

A la taula ho han dit, que no eren nens de la cola. Discrepo.

Sr. Oriol Janer

Ara us ho comento.

Sra. Josefina Rubí

Em dic Josefina Rubí.

Jo pregunto: dels menors, és l'Estat qui se n'ha d'ocupar, però quan arriben a una edat que no tenen papers ni tenen res, com els podeu ajudar? No hi ha cap empresa que vulgui un nano d'aquests, perquè no tenen papers, no tenen res. Aleshores això us ho hauríeu de començar a plantejar els polítics. Perquè no és que no siguem bons tots els que hi ha aquí, segur que tots ajudaríem els nanos, i que aquests nanos són uns herois de travessar el Mediterrani. Però aquests nanos aquí no poden fer res.

Quin plantejament de futur els doneu? És que això és molt gros. Esteu parlant de 200 persones al mes. Quin plantejament de futur els doneu?

Però, escolta, no, tot el que has dit, hi ha coses incoherents. Perquè aquests nanos estan dormint a la Ciutat de la Justícia, que jo ho he vist. Entres allà i et trobes nanos pel terra. No, és clar.

Aleshores preguntem: què fan els polítics amb tot això? Perquè podem ser molt bons, podríem fer un recapte per fer alguna cosa, però és que no tenen papers, no tenen res, no tenen l'idioma, no tenen ganes, i esteu dient que no els podem retornar. Els estem fent un flac favor a ells i a nosaltres. Aquesta és la meva opinió.

Sr. Jordi Matas

Tanquem el torn.

Sra. Marta Pujol

En la línia d'ella també, entenc que és un problema polític, perquè el que estem fent és estalviar als països d'origen un problema que tenen ells. Venen enganyats, això és el negoci de les màfies i llavors el que fem aquí és posar una tireta. Aquests nanos és clar que haurien de tenir oportunitats, però aquí s'està fent una despesa que queda en res. Qui marxa de casa seva? Qui vol marxar de casa seva en realitat? Segur que voldrien estar fent el que fan aquí al seu territori.

De fet, fa temps vaig sentir que la mateixa DGAIA no sé si havia muntat una casa a costa de la Generalitat al territori d'origen, en aquest cas era a la costa del Marroc, però suposo que venen d'altres països. Llavors entenc que s'està fent un favor als governs d'origen, s'estan beneficiant les màfies i se'ls està enganyant en realitat, a aquests nanos. Perquè no hi ha prou capacitat per inserir-los en aquesta societat en què hi ha una taxa d'atur altíssima.

Estàs parlant de gent, de nanos ja majors d'edat que han hagut de passar-ho malament, jo, pobres nanos, amb la mà al cor em fan molta pena. Però considero que, tal com ha dit ella, és un problema polític. I que aquí amb qui s'hauria de parlar és amb consolat, amb l'ambaixador a Madrid, perquè, en realitat, això és un negoci que s'està fent amb aquests nanos i és un problema que s'està afegint a la nostra població.

Tot aquest cost que representa que vosaltres els doneu des de l'aliment, el sostre, tota aquesta molt bona voluntat, això ajuda els països d'origen, però en concret els governants. Jo el que faria, si calgués, són acords perquè això tingués lloc en el seu país d'origen, que se'ls ensenyessin oficis i que tinguessin l'oportunitat al seu territori. Seria magnífic. Això és la meva aportació.

Sr. Jordi Matas

Quan diem torn tancat vol dir que tothom que vol parlar, demana la paraula, i ja no l'obrim més, perquè, si no, no acabem. Són les 21 h. Per tant, aquestes dues paraules més i l'Oriol respon.

Sr. Santi Trubat

En aquest torn, he estat el primer a aixecar la mà.

El meu nom és Santi Trubat. I, bé, en primer lloc enhorabona per aquesta feina humanitària que fa aquest centre Dar Chabab, que m'imagino que ha de ser una feina altruista, d'altra banda, per part teva o del teu equip. En tot cas, felicitats.

He parlat amb molts veïns i ningú vol aquest centre en el seu barri. Jo no conec cap persona a cap barri que el vulgui, o sigui, que en algun lloc han de ser. Algú m'ha dit: «Bé, doncs, que el portin a la muntanya.» A la muntanya no aniran, han d'anar a Barcelona. Toca on toca i en aquest cas ens ha tocat a nosaltres. No crec que aquest sigui el problema. Perquè, a més, no és que estiguin al meu barri, és que estan davant de casa meva, davant de la porta de casa meva. Però no parlaré de les meves particularitats; tinc una filla, adolescent..., és igual, és la casuística.

Això vindria una mica a propòsit del que ha dit gerent que el Fort Pienc és el barri amb l'índex de criminalitat més baix de tot l'Eixample, oi? El que segurament diu és que el veïnat del Fort Pienc és el més covard o mandrós de l'Eixample. Perquè, si no, estariem tot el dia trucant per telèfon.

Una cosa, m'agradaria saber, si m'ho podeu dir, si aquest centre és de titularitat privada, pública o compartida.

Sr. Oriol Janer

Pública.

Sr. Santi Trubat

Pública. Només pública.

Llavors he llegit, perquè jo soc periodista, s'ha fet àmplia difusió d'aquest centre en tots els mitjans de comunicació; no en el full parroquial, no, a mitjans de primera línia i a pàgina sencera: dinou professionals per a vint nanos, és correcta aquesta ràtio?

Sr. Oriol Janer

Ara t'ho detallo.

Sr. Santi Trubat

És el que havia llegit.

Sr. Jordi Matas

No fem un diàleg.

Sr. Santi Trubat

Doncs que aquesta ràtio és del Canadà i de Finlàndia, no de Catalunya, on les llistes d'espera de la Seguretat Social t'estàs tres anys perquè et fotin una radiografia.

I ja, per acabar, m'agradaria saber..., no és que no m'interessa, és clar que m'interessa i em preocupo també per aquests nanos, però el que passi dintre, passa a dintre. Però el que passa fora, de qui és responsabilitat? És a dir, no és que es fumin els porros i els *liin* allà, tres cantonades més avall. No, porta per porta es *lien* els porros. Et pot agradar més o menys, l'olor, però se'ls *lien* allà. Assetgen verbalment, hi insisteixo, no vull parlar personalment, però podria, les persones, etcètera. Si passa alguna cosa, qui se'n farà responsable?

Sr. Jordi Matas

Ens queda una última paraula i tanquem.

Sra. Nati Gordo

Nati Gordo.

Jo he treballat amb el que ara es diu MENA quan van venir ja fa més de deu anys, dotze, potser, i per desgràcia el resultat no ha sigut gaire positiu. N'hi ha molts a la presó, uns quants que se'n van sortir bé, perquè realment venien amb ganes de sortir-se'n, podríem dir-ho així, i d'altres que no se sap on paren, dels que hem treballat nosaltres.

Jo volia preguntar-te, que el senyor ja t'ho ha preguntat, de quina entitat sou. Però dius que és privat, que no és una entitat.

Sr. Oriol Janer

Públic.

Sra. Nati Gordo

Perdona, públic. M'ha estranyat que sigueu públics, que no sigueu de cap entitat, que porti el projecte.

I també volia dir-te que, és clar, que siguin majors d'edat i no parlin l'idioma, què han fet els anys que han estat aquí? Altres entitats, la DGAIA que en té la responsabilitat, els CRAE han estat fent alguna cosa? Com a mínim, l'idioma castellà l'haurien de saber. I segur que han fet alguna cosa, no ho sé, algun taller prelaboral. I en aquests anys es podria haver fet també la documentació.

Sr. Jordi Matas

Gràcies.

Sr. Oriol Janer

Intentaré fer una resposta que toqui tot el que s'ha comentat.

D'entrada, m'agafo només aquesta última qüestió, perquè no em passi per alt. Molts els que han fet aquests últims temps ha sigut venir. No tots els que van venir de joves són els que ara estan al carrer. L'efecte aquest crida existeix al seu país d'origen i n'hi ha molts que arriben amb 17 anys, 17 anys i mig. I n'hi ha fins i tot alguns que arriben sent majors d'edat. La casuística és molt àmplia i, si has treballat amb el col·lectiu, segur que la coneixes.

Som una entitat pública. L'encàrrec, perdó, és públic, i està gestionat pel Consorci de Serveis Socials, em sembla que ho havia dit abans, que està participat per la Generalitat i l'Ajuntament, de la mateixa manera que ho està també el Consorci d'Educació.

L'encàrrec, la concessió l'agafen tres entitats. Una és Sant Pere Claver. És una entitat molt coneguda al Poble-sec, aquest any fa 70 anys des de la seva fundació. Sobretot és coneguda perquè en l'àmbit de la salut mental té diversos equipaments, a part d'altres per a gent sensesostre, etcètera. Estic parlant del Poble-sec. Després hi ha una altra entitat que és Suara, que és una cooperativa d'educadors. I després una altra entitat, una cooperativa de reinserció que es diu Garbet. Sant Pere Claver, Suara i Garbet són, unides, qui porta la gestió que, de manera pública, convoca el Consorci. O sigui que l'altruisme no hi és, hi ha professionalitat aquí. Em sembla que amb això responíem una miqueta.

El tema del nombre. El que s'ha dit mediàticament, perquè sí, hem estat a l'ull de molta premsa..., parlem sempre que hi ha 20 joves vinculats. Quan parlem de 20 joves vinculats és que al centre estem treballant amb més de 20 joves, però dels quals 20 estan tenint una regularitat i una presència important. Estem parlant que, en un mes, poden arribar a venir més de 20 vegades. Alguns venen tot el mes sencer. És amb aquests que podem fer una feina d'acompanyament més intensa. Evidentment n'hi ha d'altres que no tenen aquesta assistència però que els estem donant oportunitats perquè vagin venint i vagin vinculant-se. Estem parlant simultàniament.

Us puc dir que, des que vam començar, fa tres mesos, hi han passat quasi un centenar de joves. Passar què vol dir? Vol dir passar. Alguns s'hi han vinculat, s'hi han quedat, i alguns no. N'hi ha alguns que, pel que sigui, no tenen cap més interès que fer una dutxa o que fer un àpat. És clar, aquests nois fan presència un dia al carrer Ribes i els convidem que no continuïn venint, perquè no han de venir.

També és veritat que això va passar molt al principi, ara ja no ens està passant tant. Perquè s'ho diuen, diuen que allà no hi ha res a fer. I és cert que al principi hi havia més desgavell en aquest sentit. Aquell veí que abans apuntava la por de passar, és cert, al principi hi havia molts més joves i una presència més desorganitzada; fa tres mesos, ja hem fet algunes accions per intentar minimitzar això. Ho intentem fer, no ens en sortim del tot en algunes coses, seguríssim, perquè haurem de millorar sempre.

A tall d'exemple, vam començar mantenint una certa organització un punt inflexible, perquè ens pensàvem que els ajudaria i, en certs casos, sí que ho és, a l'hora de l'esmorzar, per exemple. Vam descobrir que no era una bona idea, perquè hi havia una concentració de joves a aquella hora. Llavors el que hem fet ha sigut flexibilitzar l'hora de l'esmorzar. Sí que és cert que alguns a l'hora en punt ja hi són, però n'hi ha menys dels que hi havia al principi. Perquè alguns que ja s'esperaven a primera hora ara saben que poden venir fins més tard.

A l'hora de sopar, estem sopant a les 19 h, també amb un punt de flexibilitat. Què intentem? Intentem que a l'hora de marxar no marxin en tromba, no marxin tots alhora, que també es desconnectin de la gent que dona menjars a Fort Pienc. I intentem fer accions d'aquestes que pensem que en alguns moments ens han sortit bé. En d'altres, no tant; el tema del fumar, el tema dels porros, és un tema que ens preocupa. El tema que es posin als pàrquings del costat, evidentment això ha sigut un tema que preocupa molt i que amb els veïns hem tingut molts problemes d'aquest tipus.

Què tenim? També és veritat que hi ha hagut cert efecte crida, això no ho podem negar. Hi ha menors que saben que no poden entrar o que nosaltres els acompanyem que vagin cap a Fiscalia perquè allà se'ls assigna un centre, que moltes vegades el primer lloc on topen és al nostre centre. Sempre hi ha l'espavilat que li treu una mandarina —i de la mandarina queda la pell al pàrking. Tot això passa. I també hi ha nois que, sabent que no poden venir, venen. I hi ha nois que són conflictius.

Comentava abans vostè: «D'on treuen els diners?» No cal ser ingenu, ja ho sabem, que molts que estan en situació de carrer faran petits furts i és cert que això passa. També és cert que molts que feien petits furts ara no els fan. Alguns sí, és cert. La situació de carrer genera dinàmiques que en alguns casos són molt difícils de recuperar. Ho comentava aquella senyora que ha tractat amb MENA. Evidentment.

Evidentment, hi ha un col·lectiu important que, venint com venen i amb la dificultat d'oportunitats, no les saben recollir. I evidentment això pot generar una bossa de gent que després, com vostè deia, ocupa les presons. També és cert, no ho negarem. Nosaltres el que fem és que aquells que volen agafar-se l'oportunitat que nosaltres els donem perquè tirin endavant, l'agafin. I els puc assegurar que en tenim uns quants.

Però també, i tornem a l'origen, tinguem present que això serà un fenomen que ens envairà bastant com a ciutat, més enllà que aquí pugui haver-hi un Dar Chabab amb 20-25 joves, perquè, com bé comentava el gerent, tenim menors que no estan vinculats al nostre centre que estan venint, perquè aquí hi ha menjar. I quan surtin d'aquí potser aniran a l'Apple de la plaça Catalunya, perquè allà tenen la wifi gratis. I d'allà potser se n'aniran al passeig de Gràcia perquè podran fer una estrebada. És cert. Però això és una realitat que, com vostè comentava, potser és d'ordre polític? Sí. Jo no soc polític. Jo soc un treballador que tinc aquest encàrrec.

I, realment, aquest fenomen jo sí que penso..., i a més la convidaria a moltes taules que hi ha preocupades per aquest fenomen i no només a Catalunya. Això està afectant moltíssim tot Europa. I és un fet, diguem-ne, que es globalitza, perquè aquestes màfies de què vostè parlava, jo no les afirmaré ni les negaré, però sí que és cert que hi ha un flux migratori de tots aquests joves que estan enfonsant el país, perquè tota la gent jove valenta està marxant del Marroc, estan venint aquí. Molts d'aquí, també que ho sàpiguen, marxen. D'aquests 200 al mes, quan surten, molts no es queden, la majoria no es queden: molts se'n van cap a Alemanya, molts se'n van cap a França, i el problema allà és multiplicat del que tenim aquí. Però és un fenomen europeu i és una realitat.

No els fem cap favor, que tornin...? Quan es fan aquestes iniciatives de treball en origen és per fer-los veure això. Però és un fenomen tan arrelat a la seva societat, la seva precarietat és tan alta que és molt difícil fer-los entendre això. I molts, així i tot, venen. I penseu que els que venen parlen amb els d'allà. I n'hi ha alguns que volen tornar i no gosen tornar. Perquè la percepció que la comunitat tindrà d'ells és una impressió que no volen tenir: «Sou uns covards, vosaltres heu fracassat, tothom s'hi ha quedat menys vosaltres.» La complexitat és gran. I estic entrant a un debat més tècnic.

Però que sí que realment és un problema polític però que, d'altra banda, no s'està cobrint. Em consta, com deia el gerent, i d'altres àmbits, que s'està parlant moltíssim. I parlo en un cas que ens afecta com és aquest, que són joves. Quant a la infància, no cal que ni que us digui que la DGAIA està preocupadíssima. Està el sistema desbordat i és una realitat que tenim sobre la taula que ens preocupa.

Per això, diguem-ne, és una petita porteta per donar-los un bri d'expectativa i d'esperança. En el fons, l'objectiu és aquest.

Sr. Jordi Matas

Gràcies, Oriol.

Tota la raó que la qüestió és molt política, més enllà de les possibles solucions més tècniques que hi puguem donar, i en el debat aquí entrariem en la globalització, quina és la relació entre Europa i el nord d'Àfrica, quines polítiques, quines praxis generem en aquests països d'origen perquè tota aquesta gent jove s'arrisqui i es jugui la vida al Mediterrani, una fossa ja àmpliament coneguda amb aquestes arribades. Tot el debat que tenim al voltant dels refugiats. I hi ha molts tipus de refugiats, hi ha refugiats de guerra, però també hi ha refugiats econòmics.

És a dir, tota la complexitat del fenomen migratori dona per a molt, encara que avui no és el tema, però sí que és veritat que des d'associacions de veïns o des dels fòrums veïnals que teniu aquí, al barri del Fort Pienc, és una temàtica que tot el tema de les relacions econòmiques entre uns països i uns altres, el fenomen migratori, quin percentatge d'això en diem «refugiat» o no, quines diferències més profundes hi ha entre un refugiat per uns motius o per uns altres, jo crec que això dona per a molt i sí que us animo a anar organitzant xerrades i debats.

Sr. Oriol Janer

Perquè una mica és un estigma, és una etiqueta que abans ha sortit, ha comentat algú allò dels nens de la cola. Se n'ha parlat molt. A mi em sembla que podem, sortosament gràcies a Dar Chabab, aprendre una mica més —jo soc el primer que n'ha après gràcies a això— a focalitzar quin és el problema real.

Estem parlant de joves en situació de vulnerabilitat, en situació de carrer, en situació dramàtica. Aquest drama no justifica certes accions, això és cert. Però sí que aquesta situació comporta a vegades algunes actituds que a vegades estigmatitzen, per exemple, la cola. La cola, el consum,

podem parlar de cola avui, podem parlar de drogues, podem parlar d'alcohol..., evidentment la situació de carrer moltes vegades aboca a un consum. El focus no és el consum, el focus és la seva vulnerabilitat. Alguns delinqueixen, és cert, alguns més que d'altres. El focus és la vulnerabilitat, no el fet que facin petits furtis, perquè després ja trobaríem els drogoaddicte —no ho són tots—, després trobaríem els delinqüents —no ho són tots.

Nosaltres no ens focalitzem ni en la droga ni en els petits furtis, tot i que existeixen. Ens focalitzem en la vulnerabilitat dels joves. I els ajudem quan porten associades problemàtiques d'aquest tipus. Els ajudem, no els protegim. Qui és delinqüent, és delinqüent. Qui és drogoaddicte, és drogoaddicte. Però el que mirem és la vulnerabilitat per tal que no s'aboquin a aquestes conductes.

Veí

És només matisar una cosa, perquè no m'ha respost ni n'ha comentat res...

Sr. Jordi Matas

És un quart de deu...

Veí

Sí, sí, ja ho sé, però és que... No sé si farem un altre consell demà, però...

Sr. Jordi Matas

Hi haurà més consells de barri. Si de cas ara, quan acabem. Gràcies a tothom per haver aguantat fins ara, un quart de deu, i ens veiem en el proper Consell de Barri. Gràcies.

Finalitza la sessió a les 21:15 h.

EL CONSELLER TÈCNIC DEL DISTRICTE

Sr. Jordi Matas i Vilà

EL GERENT DEL DISTRICTE

Sr. Jordi Torrades Aladrén